

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐ คณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี เสนอร่างพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ โดยมีหลักการ “ให้มีกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน” และเหตุผล คือ “เนื่องจากในปัจจุบัน การกำกับดูแลระบบการชำระเงินของสถาบันการเงินเป็นบทบาทสำคัญประการหนึ่งของธนาคารแห่งประเทศไทย ประกอบกับได้มีการกำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำกับดูแลหรือรับผิดชอบระบบการชำระเงิน ตามกฎหมายอื่นอีกด้วยเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลระบบการชำระเงินและบริการการชำระเงินอย่างเป็นระบบมีความเป็นเอกภาพ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว สมควรกำหนดให้การกำกับดูแลระบบการชำระเงินและบริการการชำระเงินอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับเดียวกัน โดยมีธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแล และมีการกำหนดหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานสากลเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องผลทางกฎหมายที่สำคัญของการชำระเงิน ตลอดจนการให้ความคุ้มครองมิให้การชำระเงินมีการยกเลิกเพิกถอน ในกรณีที่เกิดข้อพิพาทหรือสิ่งพิทักษ์ทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายอันจะทำให้ระบบการชำระเงินของประเทศเกิดเสถียรภาพและความมั่นคงและดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

สภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุม ครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ ในวาระที่หนึ่งมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน กำหนดเวลาพิจารณา ๖๐ วัน (ครบกำหนดวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐) ต่อมาคณะกรรมาธิการวิสามัญมีหนังสือขอขยายเวลาในการพิจารณา จำนวน ๒ ครั้ง โดยครั้งที่ ๑ ขอขยายเวลาออกไป ๖๐ วัน (ครบกำหนดวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐) ตามมติที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ ๓๐/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และครั้งที่ ๒ ขอขยายเวลาออกไปอีก ๓๐ วัน (ครบกำหนดวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐) ตามมติประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ ๔๔/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วได้รายงาน ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยเสนอต่อประธานสภาฯ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ จากนั้น ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ ๔๘/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และในวาระที่สามมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญ และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปยังนายกรัฐมนตรีวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, <http://www.senate.go.th/wmc/senate/pictures/sec/13/sp5/act.pdf>)

ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดมาตรการในการกำกับดูแลระบบการชำระเงินและบริการการชำระเงินด้วยการอนุญาตหรือขึ้นทะเบียน และบทกำหนดโทษทางปกครองและโทษอาญาซึ่งมีความ

จำเป็นต้องจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในบางกรณี ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผลเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๗๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนี้

“เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันการกำกับดูแลระบบชำระเงินของสถาบันการเงินเป็นบทบาทสำคัญประการหนึ่งของธนาคารแห่งประเทศไทย ประกอบกับได้มีการกำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำกับดูแลหรือรับผิดชอบระบบการชำระเงินตามกฎหมายอื่นอีกด้วยเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลระบบการชำระเงินและบริการการชำระเงินอย่างเป็นระบบมีความเป็นเอกภาพ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว สมควรกำหนดให้การกำกับดูแลระบบการชำระเงินและบริการการชำระเงินอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับเดียวกัน โดยกำหนดมาตรการในการกำกับดูแลระบบการชำระเงินและบริการการชำระเงินด้วยการอนุญาตหรือขึ้นทะเบียน และบทกำหนดโทษปกครองและโทษอาญา จึงมีความจำเป็นต้องจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในบางกรณี นอกจากนี้ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ตามฐานสากลเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องผลทางกฎหมายที่สำคัญของการชำระเงิน ตลอดจนการให้ความคุ้มครองมิให้การชำระเงินมีการยกเลิกเพิกถอน ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือสั่งพิทักษ์ทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายอันจะทำให้ระบบการชำระเงินของประเทศเกิดเสถียรภาพและความมั่นคงและดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

๒. กระทรวงการคลังและกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมควรเร่งรัดการดำเนินการยกเลิกกฎหมายเดิมที่ใช้กำกับดูแลระบบการชำระเงินในปัจจุบัน เพื่อให้สอดคล้องกับการมีผลใช้บังคับของกฎหมายฉบับนี้

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดหลักการเพื่อคุ้มครองประชาชนที่ได้จ่ายค่าบริการเป็นการล่วงหน้าให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจบริการการชำระเงิน ซึ่งในกรณีที่ธุรกิจดังกล่าวประสบปัญหาจนกระทั่งถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ธนาคารแห่งประเทศไทยและกรมบังคับคดีซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบควรร่วมกันดำเนินการจัดสรรเงินรับล่วงหน้าคืนให้แก่ผู้ใช้บริการโดยเร็วต่อไป

๔. โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเป็นการเปลี่ยนแปลงระบบการกำกับดูแลระบบการชำระเงินซึ่งส่งผลกระทบต่อการประกอบกิจการระบบการชำระเงินหรือบริการการชำระเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทยในฐานะผู้กำกับดูแลจึงควรเผยแพร่แนวทางการกำกับดูแลการประกอบกิจการตามกฎหมายใหม่ เพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ รวมทั้งส่งเสริมการใช้บริการและการพัฒนาระบบการชำระเงินให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วต่อไป

๕. เนื่องจากในปัจจุบันมีการจำหน่ายข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Value Unit) เช่น Crypto Currency มาใช้เพื่อเป็นสื่อในการชำระเงิน (Means of Payment) ซึ่งหากมีการนำมาใช้อย่างแพร่หลาย อาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบการเงินหรือระบบการชำระเงินของประเทศได้ ธนาคารแห่งประเทศไทยควรดำเนินการติดตามดูแลกรณีดังกล่าวอย่างใกล้ชิด และหากพบว่ามีแนวโน้มจำเป็นธนาคารแห่งประเทศไทยควรเสนอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาตามร่างมาตรา ๓๕ เพื่อกำกับดูแลต่อไป (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, http://www.senate.go.th/bill/bk_data/311-5.pdf)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๑๐ ก วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากในปัจจุบันการกำกับดูแลระบบชำระเงินของสถาบันการเงินเป็นบทบาทสำคัญประการหนึ่งของธนาคารแห่งประเทศไทย ประกอบกับได้มีการกำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำกับดูแลหรือรับผิดชอบระบบการชำระเงินตามกฎหมายอื่นอีกด้วยเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลระบบการชำระเงินและบริการการชำระเงินอย่างเป็นระบบมีความเป็นเอกภาพ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว สมควรกำหนดให้การกำกับดูแลระบบการชำระเงินและบริการการชำระเงินอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับเดียวกัน โดยกำหนดมาตรการในการกำกับดูแลระบบการชำระเงินและบริการการชำระเงินด้วยการอนุญาตหรือขึ้นทะเบียน และบทกำหนดโทษปกครองและโทษอาญา จึงมีความจำเป็นต้องจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในบางกรณี นอกจากนี้ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ตามฐานสากลเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องผลทางกฎหมายที่สำคัญของการชำระเงิน ตลอดจนการให้ความคุ้มครองมิให้การชำระเงินมีการยกเลิกเพิกถอน ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือสั่งพิทักษ์ทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายอันจะทำให้ระบบการชำระเงินของประเทศเกิดเสถียรภาพและความมั่นคงและดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๖ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามที่สำคัญ ๆ มีดังนี้ (มาตรา ๑๓)

“ระบบการชำระเงิน” หมายความว่า ระบบหรือกระบวนการจัดการอื่นใดเพื่อการโอนเงิน การหักบัญชีหรือการชำระดุล

“การหักบัญชี” หมายความว่า การรับส่ง ตรวจสอบ และยืนยันข้อมูลตามคำสั่งการชำระเงิน สำหรับนำไปคำนวณหายอดเงินแสดงความเป็นเจ้าหนี้ หรือลูกหนี้เพื่อใช้ข้อมูลดังกล่าวไปทำการชำระดุลระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้

“การชำระดุล” หมายความว่า การชำระเงินที่มีการตกลงกันไว้ล่วงหน้าเพื่อปรับฐานะความเป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ ด้วยการปรับบัญชีเงินฝากโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการหักบัญชีเพื่อให้หนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนระงับไป

“ระบบการชำระเงินที่มีความสำคัญ” หมายความว่า ระบบการชำระเงินที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงหรือเสถียรภาพของระบบการชำระเงิน ระบบสถาบันการเงินหรือระบบการชำระเงินของประเทศ

“ระบบการชำระเงินภายใต้การกำกับ” หมายความว่า ระบบการชำระเงินที่จะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือได้รับการขึ้นทะเบียนจาก ธปท. แล้วแต่กรณี

“บริการการชำระเงิน” หมายความว่า การให้บริการสื่อการชำระเงินหรือช่องทางการชำระเงินใด ๆ ไม่ว่าจะมียูปร่างหรือไม่มีรูปร่าง เพื่อชำระค่าสินค้าหรือค่าบริการ หรือใช้เพื่อการโอนเงินหรือการทำธุรกรรมทางการเงินอื่น ๆ

“บริการชำระเงินภายใต้การกำกับ” หมายความว่า บริการการชำระเงินที่จะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือได้รับการขึ้นทะเบียนจาก ธปท. แล้วแต่กรณี

“บัตรอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า บัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามประมวลกฎหมายอาญา

“เงินอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า บัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ประกอบการธุรกิจออกให้แก่ผู้ใช้บริการ ซึ่งจะระบุชื่อหรือไม่ก็ตาม โดยมีการชำระเงินให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจไว้ล่วงหน้า เพื่อนำไปใช้ชำระค่าสินค้า ค่าบริการ หรือค่าอื่นใดแทนการชำระด้วยเงินสด และได้มีการบันทึกมูลค่าหรือจำนวนเงินที่ชำระไว้ล่วงหน้า

“เงินรับล่วงหน้า” หมายความว่า เงินที่ผู้ประกอบการธุรกิจบริการการชำระเงินภายใต้การกำกับได้รับไว้ล่วงหน้าจากผู้ให้บริการ ซึ่งประกอบด้วย ยอดคงค้างที่ผู้ใช้บริการได้ให้เงินไว้ล่วงหน้าแก่ผู้ประกอบการธุรกิจ และเงินที่ผู้ประกอบการธุรกิจโอนเงินที่ได้รับมาล่วงหน้าจากผู้ให้บริการ

“สมาชิก” หมายความว่า ผู้ใช้บริการที่ยินยอมผูกพันตามหลักเกณฑ์ในการใช้บริการระบบการชำระเงินที่มีความสำคัญ

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

“ธปท.” หมายความว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

๒. ระบบการชำระเงินที่มีความสำคัญ (หมวด ๑)

๒.๑ กำหนดลักษณะของระบบการชำระเงิน แบ่งเป็น ๒ ระบบคือ (๑) เป็นระบบการชำระเงินที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานหลักของประเทศ ซึ่งหากเกิดปัญหาหรือการหยุดชะงัก อาจส่งผลกระทบต่อสมาชิกในระบบอย่างต่อเนื่องเป็นวงกว้าง และ (๒) เป็นระบบการชำระเงินที่รองรับการโอนเงินมูลค่าสูง หรือที่ใช้สำหรับการหักบัญชีหรือการชำระดุลระหว่างสมาชิก (มาตรา ๕) โดยให้ระบบการชำระเงินที่ ธปท. จัดตั้งและดำเนินการหรือระบบการชำระเงินอื่นใดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ ธปท. เป็นระบบการชำระเงินที่มีความสำคัญ (มาตรา ๖)

๒.๒ กำหนดให้ ธปท. มีหน้าที่กำกับดูแลระบบการชำระเงินที่มีความสำคัญเพื่อให้ระบบมีความมั่นคงปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ โดยมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่อง (๑) กระบวนการในการปฏิบัติงานของระบบ รวมถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับผลสมบูรณ์ของการโอนเงิน (๒) หลักเกณฑ์ในการรับสมาชิก (๓) สิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ให้บริการระบบการชำระเงินที่มีความสำคัญและสมาชิก (๔) มาตรการบริหารและจัดการความเสี่ยงของระบบ (๕) มาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบ (๖) การจัดการกรณีฉุกเฉิน และ (๗) เรื่องอื่นใดตามที่ ธปท. ประกาศกำหนด (มาตรา ๗)

๒.๓ กำหนดให้เมื่อสมาชิกรายใดยื่นคำร้องหรืออุทธรณ์ขอต่อศาลให้ฟื้นฟูกิจการและศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการถูกฟ้องล้มละลาย หรือถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ให้สมาชิกรายนั้นมีหน้าที่แจ้งให้ ธปท. และผู้ให้บริการของระบบการชำระเงินที่มีความสำคัญทราบโดยทันทีตามวิธีการที่ ธปท. ประกาศกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘) และเมื่อศาลรับคำร้องดังกล่าวแล้ว ให้การโอนเงิน การชำระดุลหรือการหักบัญชีของสมาชิกผ่านระบบการชำระเงินที่มีความสำคัญที่ได้ดำเนินการก่อนเวลาที่ศาลมีคำสั่งนั้น สามารถดำเนินการได้ต่อไปจนเสร็จสิ้นตามหลักเกณฑ์ของระบบ แต่ไม่เกินสิ้นวันของวันที่ศาลมีคำสั่งนั้น และมีผลสมบูรณ์ไม่สามารถเพิกถอนกลับรายการ แก้อៃ หยุต หรือระงับได้ (มาตรา ๙) การใช้สิทธิเพิกถอนการฉ้อฉล การโอน หรือการกระทำอื่นใดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายว่าด้วยล้มละลายสามารถกระทำได้ แต่การใช้สิทธิเช่นว่านี้ไม่กระทบต่อผลสมบูรณ์ของการดำเนินการผ่านระบบการชำระเงินที่มีความสำคัญ (มาตรา ๑๑)

๒.๔ กำหนดให้เงิน หลักทรัพย์ หรือตราสารอื่นใดที่สมาชิกได้ดำรงไว้เพื่อเป็นหลักประกันการใช้สภาพคล่อง การชำระดุล หรือเพื่อการอื่นใดในระบบการชำระเงินที่มีความสำคัญได้รับความคุ้มครอง โดยไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่อาจแบ่งแก่เจ้าหนี้ของสมาชิกในคดีล้มละลาย และเมื่อ ธปท. ได้ดำเนินการบังคับกับหลักประกันแล้วหากเหลือเป็นจำนวนเท่าใด ก็ให้นำส่งกองทรัพย์สินของลูกหนี้ (มาตรา ๑๐)

๓. ระบบการชำระเงินภายใต้การกำกับ (หมวด ๒)

๓.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ ธปท. มีอำนาจประกาศกำหนดให้ระบบการชำระเงินที่มีลักษณะเป็นระบบการชำระเงินภายใต้การกำกับที่ต้องขออนุญาต คือ (๑) ระบบการชำระเงินที่เป็นศูนย์กลางหรือเครือข่ายระหว่างผู้ใช้บริการของระบบเพื่อรองรับการโอนเงิน การหักบัญชี หรือการชำระดุล เช่น ระบบโอนเงินรายย่อยระหว่างผู้ใช้บริการของระบบ ระบบเครือข่ายบัตร ระบบการชำระดุลหรือ (๒) ระบบการชำระเงินอื่นใดที่อาจส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะความเชื่อมั่นของสาธารณชน หรือเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบการชำระเงิน นอกจากนี้ ยังมีอำนาจประกาศกำหนดให้ระบบการชำระเงินภายใต้การกำกับตาม (๑) ที่เป็นระบบการชำระเงินที่เป็นนวัตกรรมซึ่งนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ และอยู่ระหว่างการทดสอบการให้บริการ หรือระบบการชำระเงินที่มีผู้ใช้บริการของระบบในวงจำกัด โดยไม่ส่งผลกระทบต่อระบบการชำระเงินหรือประโยชน์สาธารณะในวงกว้าง เป็นระบบการชำระเงินภายใต้การกำกับที่จะต้องขึ้นทะเบียนกับ ธปท. ทั้งนี้ การประกาศกำหนดดังกล่าวข้างต้น จะกำหนดประเภทหรือลักษณะของการประกอบธุรกิจไว้ด้วยก็ได้ (มาตรา ๑๒)

๓.๒ กำหนดให้การประกอบธุรกิจระบบการชำระเงินภายใต้การกำกับจะกระทำได้เฉพาะนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่ ธปท. ประกาศกำหนด โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ ธปท. หรือได้รับการขึ้นทะเบียนจาก ธปท. ทั้งนี้ ในการอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนนั้น รัฐมนตรีหรือ ธปท. จะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การขออนุญาต การอนุญาต และการขึ้นทะเบียน ตลอดจนการเสียค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่ ธปท. ประกาศกำหนด (มาตรา ๑๓)

๓.๓ กำหนดห้ามผู้ที่ได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนให้ประกอบธุรกิจระบบการชำระเงินภายใต้การกำกับแต่งตั้งหรือยอมให้บุคคลซึ่งมีลักษณะตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ เป็นหรือทำหน้าที่กรรมการ หรือผู้ซึ่งมีอำนาจจัดการของผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าว คือ (๑) อยู่ในระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์ ล้มละลาย หรือล้มละลายและยังไม่พ้นกำหนด ๒ ปี (๒) เป็นคนวิกลจริต ไร้ความสามารถ เสมือนไร้ความสามารถ (๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับ การปลอมและการแปลง ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ กรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ ยักยอกหรือรับของโจร (๔) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สันตกเป็นของแผ่นดิน หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงินฯ ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (๕) เป็นกรรมการหรือผู้ซึ่งมีอำนาจจัดการของนิติบุคคลที่เคยถูกสั่งห้ามประกอบธุรกิจระบบการชำระเงินภายใต้การกำกับหรือธุรกิจบริการการชำระเงินภายใต้การกำกับ หรือถูกเพิกถอนการอนุญาตหรือขึ้นทะเบียน (๖) เคยเป็นผู้ต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการ หรือผู้บริหารบริษัทมหาชนจำกัดเพราะเหตุ ขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารจัดการกิจการที่มีมหาชนเป็นผู้ถือหุ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (๗) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจระบบการชำระเงินฯ และ (๘) เป็นบุคคลมีลักษณะต้องห้ามหรือขาดคุณสมบัติตามที่ ธปท. ประกาศกำหนด (มาตรา ๑๔)

๓.๔ กำหนดในกรณีเกี่ยวกับผู้ประกอบธุรกิจระบบการชำระเงินรายใด หากประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจต้องแจ้ง ธปท. ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ธปท. ประกาศกำหนด ซึ่งภายหลัง ธปท. ได้รับแจ้งเลิกประกอบธุรกิจแล้ว ธปท. มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งเลิกนั้น ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ใช้บริการก็ได้ และในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนั้นเป็นผู้ประกอบธุรกิจระบบการชำระเงินที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ให้ ธปท. เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่ออนุญาต (มาตรา ๑๕)

๔. บริการการชำระเงินภายใต้การกำกับ (หมวด ๓)

๔.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ ธปท. มีอำนาจประกาศกำหนดให้บริการการชำระเงิน ซึ่งเป็นบริการการชำระเงินภายใต้การกำกับที่ต้องขออนุญาตไว้ ๕ ข้อ คือ (๑) การให้บริการบัตรเครดิต บัตรเดบิต หรือบัตรเอทีเอ็ม (๒) การให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ (๓) การให้บริการรับชำระเงินด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ แทนผู้ขายสินค้า หรือผู้ให้บริการหรือเจ้าหน้าที่ (๔) การให้บริการโอนเงินด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (๕) การให้บริการชำระเงินอื่นใดที่อาจส่งผลกระทบต่อระบบการเงินหรือประโยชน์สาธารณะ ทั้งนี้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ ธปท. มีอำนาจประกาศกำหนดให้บริการการชำระเงินภายใต้การกำกับที่เป็นบริการการชำระเงินที่เป็นนวัตกรรม ซึ่งนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้และอยู่ระหว่างการทดสอบให้บริการลูกค้าในวงจำกัดโดยไม่ส่งผลกระทบต่อระบบการชำระเงินหรือประโยชน์สาธารณะในวงกว้าง เป็นบริการชำระเงินภายใต้การกำกับที่จะต้องขึ้นทะเบียนกับ ธปท. อีกทั้ง จะประกาศกำหนดประเภทหรือลักษณะของการประกอบธุรกิจด้วยก็ได้ (มาตรา ๑๖) ส่วนการประกอบธุรกิจบริการชำระเงินภายใต้การกำกับจะกระทำได้เฉพาะนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่ ธปท. ประกาศกำหนด โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ ธปท. หรือได้รับการขึ้นทะเบียนจาก ธปท. ทั้งนี้ ในการอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนนั้น รัฐมนตรีหรือ ธปท. จะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้ แล้วแต่กรณี การขออนุญาต การอนุญาต และการขึ้นทะเบียน ตลอดจนการเสียค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่ ธปท. ประกาศกำหนด (มาตรา ๑๗)

๔.๒ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินซึ่งมีการรับเงินล่วงหน้าจากผู้ให้บริการ ต้องจัดทำบัญชีเงินรับล่วงหน้าของผู้ให้บริการแยกแต่ละรายและต้องเก็บรักษาเงินรับล่วงหน้าแยกออกจากทรัพย์สินของตนและให้ถือว่าเงินรับล่วงหน้ายังคงเป็นทรัพย์สินของผู้ให้บริการ แต่หากมีดอกผลเกิดขึ้นให้ดอกผลนั้นตกเป็นทรัพย์สินของผู้ประกอบธุรกิจ (มาตรา ๑๙) เมื่อผู้ประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินดังกล่าวถูกสั่งระงับดำเนินกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น มีการร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ ถูกฟ้องล้มละลาย หรือถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ให้เงินรับล่วงหน้าที่อยู่ในการครอบครองของผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าว ได้รับการคุ้มครองโดยไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้การห้ามจำหน่าย จ่าย หรือโอน ตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายที่ให้ระงับการดำเนินกิจการบางส่วนหรือทั้งหมดหรือตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๒๐) นอกจากนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวแจ้งให้ ธปท. ทราบทันทีตามวิธีการที่ ธปท. ประกาศกำหนด (มาตรา ๒๒)

๔.๓ เมื่อผู้ประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินตามมาตรา ๑๙ ตกเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ให้เงินรับล่วงหน้าที่อยู่ในการครอบครองของผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวได้รับการคุ้มครอง โดยไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้การยึดหรืออายัดในคดีแพ่งหรือเป็นทรัพย์สินที่อาจแบ่งแก่เจ้าหนี้ ในคดีล้มละลาย และในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ดังกล่าวให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และ ธปท. ประกาศกำหนด (๑) รวบรวมเงินรับล่วงหน้าและจัดสรรเงินดังกล่าวคืนให้แก่ผู้ใช้บริการ (๒) โอนบัญชี และเงินรับล่วงหน้าไปให้ผู้ประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินรายอื่น (๓) ดำเนินการอื่นใดเพื่อให้การจัดการเงินรับล่วงหน้าเสร็จสิ้นไป การดำเนินการดังกล่าวเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และ ธปท. จะมอบอำนาจให้บุคคลใด ดำเนินการแทนก็ได้ ส่วนในการจัดการเงินรับล่วงหน้านั้นให้ผู้ใช้บริการซึ่งไม่มีประโยชน์เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวในลักษณะตามที่ ธปท. ประกาศกำหนดมีสิทธิได้รับจัดสรรเงินคืนก่อน และเมื่อได้มีการจัดสรรเงินรับล่วงหน้าแล้ว หากผู้ใช้บริการได้รับเงินคืนไม่ครบจำนวน ให้ผู้ใช้บริการดังกล่าวมีสิทธิขอรับชำระหนี้สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่ในคดีล้มละลายของผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ ทั้งนี้ต้องยื่นขอรับชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย (มาตรา ๒๑)

๔.๔ ผู้ประกอบธุรกิจบริการชำระเงินภายใต้การกำกับดูแลโดยธนาคารแห่งประเทศไทย จะต้องแจ้ง ธปท. ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ธปท. ประกาศกำหนด ภายหลังจากได้รับแจ้งจนถึงเลิกประกอบธุรกิจ ธปท. มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติตามอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ใช้บริการก็ได้ หรือกรณีที่เป็นผู้ประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ก็ให้ ธปท. เสนอความเห็นต่อ รัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุญาต ซึ่งรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติตามก็ได้ (มาตรา ๒๓)

๕. การกำกับดูแล การตรวจสอบ และการแก้ไขฐานะหรือการดำเนินงาน (หมวด ๔)

๕.๑ กำหนดให้ ธปท. มีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้บริการระบบการชำระเงิน ภายใต้การกำกับดูแลและบริการการชำระเงินภายใต้การกำกับดูแลในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) การดูแลฐานะทางการเงินและ ผลการดำเนินงาน (๒) มาตรฐานในการประกอบธุรกิจ (๓) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล (๔) การบริหารจัดการความเสี่ยง (๕) การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการ (๖) การใช้บริการจากบุคคลภายนอก (๗) การเก็บรักษา และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ (๘) การตรวจสอบและรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบ (๙) การคุ้มครองผู้ใช้บริการ (๑๐) การจัดทำบัญชี การส่งงบแสดงฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงาน ต่อ ธปท. (๑๑) การเก็บรักษาเงินสำหรับบริการการชำระเงินภายใต้การกำกับ และ (๑๒) เรื่องอื่นใดเพื่อประโยชน์ ในการดูแลความมั่นคง ความปลอดภัยของระบบการชำระเงิน การคุ้มครองผู้ใช้บริการ หรือการส่งเสริมการใช้ บริการและการพัฒนาระบบการชำระเงิน (มาตรา ๒๔)

๕.๒ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บข้อมูล บัญชี เอกสาร ดวงตรา หรือหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับ กิจการ สินทรัพย์ หรือหนี้สินเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. ประกาศกำหนด (มาตรา ๒๕)

๕.๓ กำหนดให้ ธปท. อาจกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจส่งงบการเงิน รายงาน หรือข้อมูลไม่ว่าในรูป สื่อดิจิทัล หรือแสดงเอกสารใดตามระยะเวลาหรือเป็นครั้งคราว รวมทั้งให้ชี้แจงเพื่ออธิบายหรือขยายความ รายงานหรือข้อมูล หรือเอกสารนั้นด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. ประกาศกำหนด โดย ธปท. อาจมีคำสั่ง ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดให้กรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างของผู้ประกอบธุรกิจมาให้ถ้อยคำ แสดงข้อมูล บัญชี เอกสารและหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ สำหรับงบการเงิน รายงาน ข้อมูล บัญชี เอกสาร หรือคำชี้แจงที่ส่งหรือแสดง ดังกล่าวข้างต้น ผู้ประกอบธุรกิจต้องทำให้ครบถ้วน และตรงต่อความเป็นจริง ทั้งนี้ หาก ธปท. เห็นว่ามีข้อมูลดังกล่าวไม่ครบถ้วน หรือคลุมเครือไม่ชัดเจน ธปท. มีอำนาจแต่งตั้งผู้สอบบัญชีหรือผู้ชำนาญการเฉพาะด้านเพื่อดำเนินการตรวจสอบและรายงานผลให้ ธปท. โดยให้ผู้ประกอบธุรกิจนั้น เป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย (มาตรา ๒๖)

๕.๔ กำหนดให้ ธปท. มีอำนาจแต่งตั้งพนักงาน ธปท. เป็นผู้ตรวจการ เพื่อตรวจสอบกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สินของผู้ประกอบธุรกิจเป็นการทั่วไปหรือเป็นการเฉพาะก็ได้ โดยให้ผู้ตรวจการมีอำนาจ หน้าที่ สั่งให้กรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน ลูกจ้างของผู้ประกอบธุรกิจ และผู้รวบรวมหรือประมวลข้อมูลของ ผู้ประกอบธุรกิจ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อื่นใดมาให้ถ้อยคำเกี่ยวกับกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สิน ของผู้ประกอบธุรกิจ ส่งสำเนาแสดงข้อมูล บัญชี เอกสาร ดวงตรา หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เข้าไปในสถานที่ ประกอบธุรกิจ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในกรณีที่มีเหตุ อันควรสงสัยว่ามีการประกอบธุรกิจอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ตรวจการรายงานการตรวจสอบต่อ ธปท. ตามแบบที่ ธปท. ประกาศกำหนด ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการและผู้ช่วยผู้ตรวจการให้บุคคลที่ เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร ผู้ตรวจการต้องแสดงบัตรประจำตัวในการปฏิบัติหน้าที่ให้ผู้ตรวจการ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๒๗ – มาตรา ๓๐)

๕.๕ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการธุรกิจไม่ประกอบธุรกิจหรือหยุดประกอบธุรกิจตามหลักเกณฑ์ที่ ธพท. ประกาศกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตหรือ ธพท. มีอำนาจเพิกถอนการขึ้นทะเบียนของผู้ประกอบการธุรกิจนั้นได้ แล้วแต่กรณี ซึ่ง ธพท. มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่หยุดประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ใช้บริการด้วยก็ได้ (มาตรา ๓๑)

๕.๖ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการธุรกิจมีฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน หรือฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ ธพท. ประกาศกำหนด ธพท. มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจนั้นแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ หากเป็นการสั่งให้แก้ไขฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับอนุญาตให้ ธพท. รายงานให้รัฐมนตรีทราบด้วย หากผู้ประกอบการไม่ดำเนินการ ธพท. อาจสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจระงับการดำเนินงานทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่กำหนดเพื่อดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ในกรณีนี้ ธพท. จะกำหนดหลักเกณฑ์ใด ๆ ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ หากเป็นการสั่งระงับการดำเนินงานทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเป็นการชั่วคราวสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีให้ ธพท. รายงานให้รัฐมนตรีทราบด้วย แต่ถ้าหากยังคงฝ่าฝืนไม่ดำเนินการหรือกระทำความผิดซ้ำอีก ธพท. อาจเสนอให้รัฐมนตรีพิจารณาเพิกถอนการอนุญาต หรือ ธพท. มีคำสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียน แล้วแต่กรณี ในกรณีนี้ ธพท. หรือรัฐมนตรีอาจสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจนั้นต้องปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ใช้บริการก่อนก็ได้ ในกรณีที่ ธพท. พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ประกอบการธุรกิจมีฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน หรือฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ ธพท. ประกาศกำหนด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประชาชนหรือระบบการชำระเงินโดยรวมของประเทศอย่างร้ายแรง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการอนุญาตโดยคำแนะนำของ ธพท. หรือ ธพท. มีอำนาจสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียนของผู้ประกอบการแล้วแต่กรณี (มาตรา ๓๒)

๕.๗ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการให้บริการระบบการชำระเงินหรือมีบริการการชำระเงินในประเทศไทยที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้ ธพท. มีอำนาจสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับระบบหรือบริการดังกล่าว ชี้แจง ส่งเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนด (มาตรา ๓๓) ในกรณีที่มิระบบหรือบริการใดที่มีลักษณะใกล้เคียงกับระบบหรือบริการชำระเงินภายใต้กำกับตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ หากระบบหรือบริการดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบการเงินหรือระบบการชำระเงินของประเทศ หรืออาจส่งผลกระทบต่อสาธารณชน ธพท. อาจเสนอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดให้การให้บริการระบบหรือบริการดังกล่าวอยู่ภายใต้การกำกับตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๔)

๕.๘ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ ธพท. มีอำนาจประกาศห้ามการกระทำธุรกรรมใด ๆ เกี่ยวกับระบบการชำระเงินและบริการการชำระเงินกับผู้ซึ่งผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๔)

๖. การอุทธรณ์ (หมวด ๕)

ผู้รับคำสั่งตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๓ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่เห็นด้วยกับคำสั่ง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อบุคคล ดังต่อไปนี้ (๑) ในกรณีที่ ธพท. เป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี (๒) ในกรณีที่รัฐมนตรีเป็นผู้ออกคำสั่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (มาตรา ๓๖)

๗. บทกำหนดโทษ (หมวด ๖) โดยส่วนที่ ๑ โทษทางปกครอง ตั้งแต่มาตรา ๓๗ – มาตรา ๔๓ และส่วนที่ ๒ โษษทางอาญา ตั้งแต่มาตรา ๔๔ – มาตรา ๕๖

๗.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาโทษทางปกครองคณะหนึ่ง จำนวน ๓ คน ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ผู้แทน ธพท. และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นกรรมการ

มีอำนาจในการพิจารณาลงโทษปรับทางปกครองโดยให้ ธปท. แต่งตั้งพนักงาน ธปท. คนหนึ่งเป็นเลขานุการให้ ธปท. เป็นผู้รวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่มีโทษทางปกครองเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาโทษปรับทางปกครองเพื่อพิจารณามีคำสั่งลงโทษทางปกครองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด การพิจารณาโทษปรับดังกล่าวต้องคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น ตลอดจนความหนักเบาของโทษที่จะใช้กับผู้ถูกลงโทษ ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับฯ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่งหรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการทางปกครองได้ ให้ ธปท. มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาและบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้ (มาตรา ๓๗ – มาตรา ๓๙)

๗.๒ กำหนดโทษปรับทางปกครองสูงสุด คือ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกิน ๓ ล้านบาท (มาตรา ๔๐)

๗.๓ กำหนดโทษอาญาสูงสุด เช่น ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๖) ผู้ใดรู้ว่ามีหรือจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของสมาชิกแล้ว โดยทุจริต ยักย้าย ซุกซ่อน รับ จำหน่าย หรือจัดการทรัพย์สินของสมาชิกดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปี ถึง ๑๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๒ ล้านบาทถึง ๑๐ ล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๘)

๘. บทเฉพาะกาล กำหนดเมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดระบบการชำระเงินหรือบริการการชำระเงินใดให้อยู่ภายใต้การกำกับตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๖ แล้ว ผู้ซึ่งประกอบกิจการอยู่ในวันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดและเป็นกิจการระบบการชำระเงินภายใต้การกำกับหรือบริการการชำระเงินภายใต้การกำกับที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปให้ยื่นคำขออนุญาตหรือขึ้นทะเบียนแล้วแต่กรณี ต่อ ธปท. ภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตหรือขึ้นทะเบียนตามประกาศของรัฐมนตรีแล้ว ให้ดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่ารัฐมนตรีหรือ ธปท. จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น (มาตรา ๕๗)

นางวนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ